

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

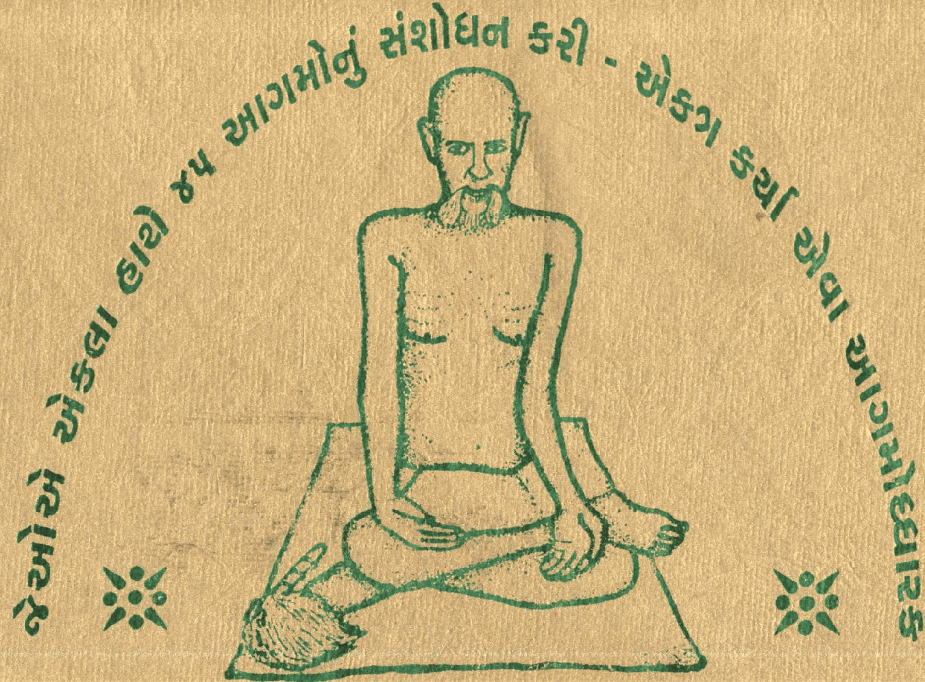
Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

P 14031

॥ श्री महापच्चवखाण सूत्रम् ॥

પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના ચરણે શત્ શત્ પંદન...

॥ પ્રાક્-કથન ॥

॥ કત્થ અઘ્હારિસા પાળી દુષમા-દોષ દુષિયા, હા; અણાહા કહં હૂન્તા...! ન હૂન્તો જહ્ જિણાગમો ॥

દુષ્મકાળે જિનાગમ-જિન પ્રતિમા ભવિયણ કું આધારા...!!

ભવાટવીમાં ભ્રમિત પ્રાણીને ભીમ મહાટવીમાંથી બહાર લાવનાર મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ ગતિ કરાવનાર શ્રુતજ્ઞાનની મહત્તા અદ્વિતીય કક્ષાની છે. શ્રુતજ્ઞાનનો મહીમા પરમ મનનીય અને માનનીય હોવાના કારણે પ્રભુ શાસનમાં પરમ આધાર ભૂત કરણ તરીકે ગણના કરી છે. આગમએ વીર પ્રભુની વાણી સ્વરૂપ છે.

આગમોની રચના કાળ :- પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના શાસનની અપેક્ષાએ વીર નિર્વાણ સંવત પૂર્વે ૨૯, વિક્રમ સંવત પૂર્વે ૪૯૯ વર્ષે વૈશાખ સુદ એકાદશી દિને તારક તીર્થંકર પ્રભુ મહાવીર દેવની ત્રિપટીને પામી આઘ ગણધર અનંતલબ્ધિ નિધાન શ્રી ઈન્દ્રભૂતિ (ગૌતમસ્વામીજી) આદિ એકાદશ ગણધરોએ આગમોની રચના કરી તેજ ક્ષણે પ્રભુએ તેની યથાર્થતા-ગણાનુજ્ઞા-શાસનાનુજ્ઞા આદિના વાસકેપથી જાહેર કરી.

ગણધર ભગવંતના શિષ્યો-મુનિઓએ યથાયોગ્યતાનુસાર શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ પરિવારને વિનયપૂર્વક શાસ્ત્ર નિર્દિષ્ટ વિધિ-મર્યાદા પૂર્વક ગુરુ પાસેથી મુખપાઠ રીતે દ્વાદશાંગીનો અભ્યાસ કરતા હતાં, લખીને કે લખેલ પુસ્તકો દ્વારા ભણવા અંગે તત્કાળે પરંપરા ન હતી.

પ્રથમ વાચના :- વીર પ્રભુના નિર્વાણબાદ તેમની પૃથ્વી પરંપરામાં પાંચમા કેવલી તરીકે પ્રસિધ્ધ શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીજીના સમયમાં વિષમકાલના બલના પ્રભાવે ભયંકર બાર વર્ષીય દુકાલ પડ્યો સાધુઓ અનુકૂળતા મુજબ વેર વિખેર થયાં, સાથો સાથ વીર નિ. સં. ૧૫૫ લગભગમાં નંદવંશના સામ્રાજ્યનો પલટો થયો, દેશમાં ભયંકર આંધી વ્યાપી, જૈન શ્રમણોના વિહારના કેન્દ્રરૂપ મગધદેશની

॥ પ્રાક્-કથન ॥

૧

સંપાદક શ્રી

રાજધાની પટણા અને પંજાબ વચ્ચેના પ્રદેશો ભીષણ પરિસ્થિતિમાં મૂકાયા, શ્રમણ સમુદાયના વિખરાઈ જવાથી આગમોનું પઠન-પાઠન ખુબ જ અવ્યવસ્થિત થયું, જ્ઞાની પુરૂષોમાંથી કેટલાયે સ્વર્ગે પધાર્યા, મુખપાઠની પધ્ધતિ પર એક જબરદસ્ત ધક્કો લાગ્યો પરિસ્થિતિને સુધારવા વીર નિ. સં.-૧૬૦ લગભગમાં પાટલીપુત્ર નગરે (પટના-બિહાર) શ્રી સ્થુલભદ્ર સ્વામીની અધ્યક્ષતામાં શ્રમણસંઘ એકત્રિત થયો, ગીતાર્થોની સલાહ મુજબ દ્વાદશાંગીની સંકલના વ્યવસ્થિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, પ્રાયઃ આ પ્રથમ આગમ વાચના થઈ તેનું નામ ‘ શ્રી દ્વાદશાંગ-શ્રુતસંકલન’ નામે પંકાયાનો ઇતિહાસ મળે છે.

દ્વિતીય વાચના :- તેમના પછી જિનકલ્પીના અભ્યાસક આર્ય મહાગિરીજીના ગુરૂ ભ્રાતા પૂ. આ. શ્રી આર્ય સુહસ્તિ સૂરિ પ્રતિબોધિત પ્રભુ શાસનના ચરમ ભક્ત સમ્રાટ સંપ્રતિએ ઉજ્જૈનમાં આર્ય સુહસ્તિ મ. ને વિનંતી કરી તેમના સાનિધ્યમાં વીર નિ. સં. ૨૪૫ થી ૨૮૧ના વર્ષોમાં જિનાગામની સાચવણી સુરક્ષિત રહે તેવા યથાર્થ પ્રયાસો કર્યા, પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થામાં આવેલી ખામીને દૂર કરી જેથી આ બીજી વાચનાનું નામ ‘ આગમ સંરક્ષણ વાંચના’ દંષ્ટિ ગોચર થાય છે.

તૃતીય વાચના :- મૌર્ય રાજવંશીઓનો સેનાપતિ પુષ્યમિત્રે રાજદ્રોહ કરી રાજા બન્યો ધર્માધ બનેલા સમ્રાટ સંપ્રતિની શાસન પ્રભાવનાને નામ શેષ કરવા તેણે જૈન શ્રમણો તથા બૌદ્ધ શ્રમણોના શિરચ્છેદ કરાવી કાળો કેર વર્તાવ્યો, સાધુઓ પ્રાણ રક્ષાર્થે કલિંગ દેશ તરફ ચાલ્યા ગયા, કલિંગાધિપતિ મહામેઘવાહન ખારવેલ મહારાજા પરમ જૈન હતાં. આ પ્રમાણે પ્રાણ બચાવવાની વ્યથામાં જિનાલયો તથા, આગમ પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થાને જબરદસ્ત હાની થવા પામી, કલિંગ દેશના રાજા ભિક્ષુમુરાય ખારવેલે તેનો પરાજય કરી ફરી જીવંત કરવા પ્રયાસ કર્યો વીર નિ. સં. ૩૦૦ થી ૩૩૦ સુધીના મધ્યાહ્ન કાલમાં મુનિ સમ્મેલનમાં જિનકલ્પિની તુલના કરનાર પૂ.આ. મહાગિરીના શિષ્યો-પ્રશિષ્યો આ. બલિસ્સહ સૂ.મ. આ. દેવાચાર્ય, આ. ધર્મસેન વિગેરે ૨૦૦ શ્રમણો, આ. સુસ્થિત સૂરિ વગેરે સ્થવિર કલ્પિ ૩૦૦ શ્રમણો, આર્યા પોઈણી વિગેરે ૩૦૦ શ્રમણીઓ, સીવંદ, ચૂર્ણક, સેલગ વગેરે ૭૦૦ શ્રાવકો અને પૂર્ણ મિત્રાહિ ૭૦૦ શ્રાવિકા દ્વારા ત્રીજી આગમ

વાયનામાં અગિયાર અંગો અને દશ પૂર્વોના પાઠોને વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યા.

ચતુર્થ વાયના :- કાલાધિન અંતિમ દશપૂર્વધર, બાલ વૈરાગી, અનુપમ સંવેગી શ્રી વજ્રસ્વામીએ અંતિમ સમયે સ્વ પટ્ટધર શ્રીવજ્રસેન સૂ.મ.ને ભયંકર દુકાલના ચરમ સમયની જાણમાં 'લાખ સોનૈયા આપીને એક હાંડી ભાતની ચડશે તેના બીજા દિવસથી સુકાલ થશે' આ વાત જણાવી આવો ભયંકર દુકાલ વીર નિ. સં. ૫૮૦ થી ઉત્તર ભારતમાં વ્યાપ્ત થયો. જેમાં ગણો-કુલો-વાચકવંશો માત્ર નામશેષ થઈ ગયા. આગમ વારસો ટકાવનાર મુનિપુંગવોની સંખ્યા જૂજ થઈ ગઈ કાળ-બળ ક્ષયે ધારણા શક્તિની અનુકૂલતા પ્રમાણે પણ જો આગમનું સંકલન કરવામાં નહીં આવે તો રહ્યા સાધુઓ પણ રહેલા આગમના વારસાને સાચવવા સમર્થ ન નિવડી શકે માટે ભવિષ્યના અલ્પશક્તિવાળા પણ મેઘાવી સાધુઓને રાખવામાં વિષયાનુસંધાન દ્વારા સુગમતા સાંપડે તેથી સમકાલીન અન્ય પ્રભાવક આચાર્યોની સંમતિ લઈ શ્રી આર્યરક્ષિત સૂરિ મ. ચાર અનુયોગની વ્યવસ્થા કરી. આગમોને ચિરંજીવ બનાવ્યા વીર નિ. સં. ૫૮૨ લગભગમાં દશપુર (મંદસૌર) (માલવા) નગરે ચોથી વાયના થઈ.

પંચમ વાયના :- વીર સં. ૮૩૦ થી ૮૪૦ લગભગમાં પૂ. આ. સ્કંદિલ સૂરિએ ઉત્તરાપથના મુનિઓને મથુરામાં તથા નાગેન્દ્રવંશીય પરમ પ્રભાવક શ્રી હિમવંત ક્ષમા શ્રમણના શિષ્ય આ. શ્રી નાગાર્જુન સૂરિએ દક્ષિણાપથના મુનિઓને વલભીમાં આગમોની સંકલના કરવા એકઠા થયા કીંતુ તે સમયની દેશગત અંધાધુંધીના કારણે એક જ સાથે ભિન્ન-ભિન્ન સ્થળે આગમવાયનાઓ કરી ભવિષ્યમાં માથુરી અને વલભીવાયનાઓના પાઠ ભેદોનું સમન્વય સહજ થઈ જશે આ હેતુપૂર્વક પાંચમી વાયના કરી.

ષષ્ઠી વાયના :- તેજ ભાવનાઓ અનુસાર માથુરી વાયનાના વારસદાર આ. શ્રી દેવદ્વિગણી ક્ષમાશ્રમણે તથા વલભીવાયનાના વારસદાર આ. શ્રી કાલક સૂરિએ ભેગા મળી. શ્રમણ સંઘને એકત્રિત કરી, કાલકમે વિણસી જતા આગમના ખજાનાને સ્થાયી બનાવવાના શુભ આશયથી શ્રી શત્રુંજ્યાધિષ્ઠાયક શ્રી કપર્દીયક્ષ આદિ દૈવીક સહાયકથી ૫૦૦ આચાર્યાદિઓએ મળી વલભીપુર(વળા સૌરાષ્ટ્ર)માં

પુસ્તકારૂઢ રૂપ આગમ વાચના કરી, આ વાચનામાં ચોરાશી આગમોનું વ્યવસ્થિત સંકલન તાડપત્રના પાના ઉપર લિપિબધ્ધ કરી આગમોને પુસ્તકારૂઢ કરવાનું કાર્ય સાધુ ભગવંતોએ કર્યું. તેમજ અન્ય મહત્વના ગ્રંથોનું પુસ્તકાલેખન કાર્ય થયેલ, ત્યારબાદ સાધુ સત્યમિત્ર સ્વર્ગે ગયા અને વીર નિ. સં. ૧૦૦૦માં વર્ષે પૂર્વજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થયો તેમ મનાય છે.

પ્રભુવીરના શાસનમાં ઉપરોક્ત ‘છ’ વાચનાઓના માધ્યમે ૧૦૦૦ વર્ષના ગાળામાં થયેલ શ્રુતોધ્ધારનો ઇતિહાસ મોજૂદ છે. ત્યાર પછી ૧૫૦૦ વર્ષ સુધી આગમ વાચનાનો કે શ્રુતોધ્ધારનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી મળતો.

તેમજ વિષમકાળના પ્રભાવથી ૧૦મી સદીની સમાપ્તિ કાળથી શિથિલાચારની વૃદ્ધિ થવાથી આગમિક જ્ઞાનની પરંપરા સુવિહિત ગીતાર્થ, આચાર સંપન્ન શ્રમણોના હાથમાં રહી નહીં પરિણામે હસ્તલિખિત પ્રતોમાં રહેલ આગમો અધિકારીને પણ મળવા દુર્લભ બન્યા.

છેવટે વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધના પ્રારંભકાળે સુવિહિત સંવેગી સાધુઓમાં આચાર નિષ્ઠા, વિશિષ્ટ વૈરાગ્યની પ્રબલ ભૂમિકા આદિ સુદૃઢ હોવા છતાંય આ બધાને ટકાવવા માટેના જરૂરી સંજોગો ન મળતાં આગમિક જ્ઞાનની માત્રા પઠન-પાઠનની શાસ્ત્રીય પરંપરા સુરક્ષિત ન રહી શકવાના કારણે ખુબ જ અલ્પ માત્રામાં રહેવા પામી

આવા અવસરે શ્રમણસંઘની ૧૮ પ્રસિધ્ધ શાખાઓમાં વધુ પ્રભાવશાળી ‘સાગરશાખા’ના અદ્વિતીય પ્રતિભા સંપન્ન પ્રૌઢધીષણશાલી અનેકવાદો કરી તપાગચ્છની વિજય પતાકા ફેલાવનાર પૂ. મુનિરાજ શ્રી ઝવેરસાગરજી. મ.ના. એક માત્ર શિષ્ય નવ માસના ટૂંકા ગાળાનો જ ગુરુ સહવાસ છતાં પૂર્વજન્મની આરાધનાના બળે એકલે હાથે ન્યાય-વ્યાકરણ, આગમટીકા આદિ અનેક સાધના ગ્રંથોનું અગાધ વિદ્વત્તા પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી પૂ. ગુરુદેવ શ્રી ઝવેરસાગરજી મ.ની આગમોની પારદૃશ્યતાના વારસાને તે ગુરુદેવશ્રીના અન્તિમ સમયના “ આગમો કા અભ્યાસ બરોબર કરના ” શબ્દ પાછળ રહેલ ઉંડા અંતરના આશિષના બળે આગમિક તલસ્પર્શી અગાધ માર્મિક જ્ઞાન આપ મેળે મેળવી વીર નિ. સં. ૨૪૪૦ વિ.સં. ૧૯૭૦માં કો’ક મંગલ ચોઘડીએ જિનશાસનના એક મહાન ધુરંધર સમર્થક પ્રભાવક શાસ્ત્રોના પારગામી

આચાર્યભગવંતો વર્ષો જૂની શ્રમણસંઘની ફરજ અને જવાબદારી રૂપ આગમોના અણમોલ વારસાને સુરક્ષીત રાખવાના પ્રશ્ને ફરીથી ઉપસ્થિત કરી.

રાજ્યદ્વારી ઉપદ્રવો, ધર્માંધ ઝનૂન, બ્રિટીશ હકૂમત, જનતામાં ફેલાયેલ ક્રાન્તિકારી વિચારધારા, પશ્ચાત્ય કેળવણીના સંસ્કાર આદિ સંઘર્ષ કાળમાં પુસ્તકો પ્રતો મેળવવી અતિકઠીન હતી તે સમયે જુદા જુદા ખૂણે રહેલી હસ્તપ્રત-તાડપત્ર આદિ પરથી સંશોધન કરી જાત મહેનતે પ્રેસકોપીથી માંડીને સુધારવા સુધીની સંપૂર્ણ દેખરેખ જવાબદારીથી આગમ ગ્રંથોની મર્યાદિત પ્રતિઓ છપાવી સામુદાયિક વાચનાઓ વિ. સં. ૧૯૭૧થી ૧૯૭૭ સુધીમાં પાટણ-કપડવંજ-અમદાવાદ-સુરત આદિ ક્ષેત્રોમાં છ-છ મહીનાની વાચનાઓ ગોઠવી સેંકડો સાધુ-સાધ્વીઓને આગમોને વાંચવાની પરિપાટી આદિનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ કરાવ્યો સાત સામુહિક વાચનાઓમાં ૨૬ ગ્રંથો વાંચ્યા તેમાં લગભગ ૨,૩૩,૨૦૦ શ્લોકની વાચના આપી તથા આગમ દિવાકર પૂ. મુનિશ્રીપુણ્યવિજયજી મ. આદિને પણ આ ક્ષેત્રે આગળ વધવા અંગૂલ નિર્દેશ કરી આ મહાપુરુષે શ્રુત સરિતાને ધોધમાર વહેતી કરી છે.

આ મહાપુરુષ તે પ્રાતઃ સ્મરણીય ગુજરાત-માલવા-રાજસ્થાન-બંગાલ- બિહાર આદિ અનેક ક્ષેત્ર સંઘો તથા સુરત સંઘના આમૂલયૂલ ઉપકારી, આગમોધ્ધારક ધ્યાનસ્થ સ્વર્ગસ્થ પ.પૂ. આચાર્યશ્રી આનંદસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ જેઓ ‘ પૂ. સાગરજી મ.’ ના લાડીલા, હૂલામણા નામથી પણ પ્રસિદ્ધ હતાં તેમના જ સંશોધિત આગમો અમને પ્રતાકારે પુર્ન મુદ્રિત કરાવવાનો લાભ પ્રાપ્ત થયો છે. તા.ક. વર્તમાન કાળે ગ્રંથો, શાસ્ત્રો, સુવિહિત ગીતાર્થ આચાર્ય ભગવંતો, ઇતિહાસકારો પાસેથી પ્રાપ્ત થતી માહિતી અનુસાર વીર નિર્વાણના ૧૦૦૦ વર્ષમાં છ-છ વાચના-સંકલન બાદ ૧૫૦૦ વર્ષ સુધીમાં આવું કોઈ કાર્ય થયેલ જણાતું નથી ત્યાર બાદ એકલા હાથે આપ બળે સૌ પ્રથમ આગમ ઉધ્ધારના ભગીરથ કાર્યને કરનાર ગુરુદેવને કોટી-કોટી વંદના...

देवसूर तपागच्छ समाचारी संरक्षक-सुविहित सिध्दांत पालक
 बहुश्रुतोपासक-गीतार्थवर्य-चारित्र चूडामणि-आगमोद्धारक पूज्यपाद आचार्यदेवेश
 श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा संशोधित-संपादित ४५ आगमेषु

॥ श्रीमहापञ्चक्खाण सूत्रं ॥

❀ आलेखन कार्य-प्रेरक-वाहक ❀

प्रवचन प्रभावक पू. आ.श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा. शिष्यरत्न पू. गणिवर्यश्री पूर्णचन्द्रसागरजी म.सा.

❀ आलेखन कार्यवाहक संस्था ❀

पूज्यपाद सागरजी महाराजा संस्थापित जैनानंद पुस्तकालय-सुरत

आलेखन कार्ये किंचित् संस्मरणाणि

* आलेखन कार्ये आशीवृष्टिकारका :

पू. गच्छा. आ. श्री सूर्योदयसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री. नरेन्द्रसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री अशोकसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री जिनचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

* आलेखन कार्ये केचित् मार्गदर्शका :

पू. आ. श्री दोलतसागर सूरिजी म.सा.

पू. पं. श्री हर्षसागरजी म.सा.

पू. गणीश्री सागरचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री नयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री अक्षयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. मुनि श्री लब्धिचन्द्रसागरजी म.सा.

माहिती दर्शक पत्र

■ आलेखन कार्ये सहयोग प्रदाता :

मुनिश्री आगमचन्द्रसागरजी म.सा.

श्राद्धगुण संपन्न श्री नरेन्द्रभाई मुक्तिलाल महेता (सूईगामवाला)

■ प्रथम संस्करण - सं. २०६१, का. सु.५.

■ कृति - २५०

■ कोऽधिकारी...?- श्रुत भाण्डागारं श्रमण प्रधान चतुर्विध संघाश्च

■ संग्राहकालय - जैनानंद पुस्तकालय, गोपीपुरा, सुरत।

■ व्यवस्थापका :

श्री उषाकांतभाई झवेरी- श्री नरेशभाई मद्रासी-श्री श्रेयस के. मर्चन्ट

■ आवास : निशा-१ १ले माले ,गोपीपुरा, काजीनुं मेदान,
तीनबत्ती, सुरत. दूरभाष - २५९८३२६(०२६१)

■ मुद्रण कार्यवाहक

श्री सुरेश डी. शाह (हेष्मा)-सुरत।

संपादक श्री

॥ श्रीमहापच्चक्खाण सूत्रं ॥

एस करेमि पणामं तित्थयराणं अणुत्तरगईणं । सव्वेसिं च जिणाणं सिद्धाणं संजयाणं च ॥ १ ॥ १३४ ॥ सव्वदुक्खप्पहीणाणं सिद्धाणं अरहओ नमो । सहहे जिणपन्नत्तं पच्चक्खामि य पावगं ॥ २ ॥ जं किंचिवि दुच्चरिय तमहं निंदामि सव्वभावेणं । समाइयं च तिविहं करेमि सव्वं निरागारं ॥ ३ ॥ बाहिरब्भंतं उवहिं, सरीरादि सभोअणं । मणसा वयकाएणं, सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥ ४ ॥ रागबंधं पओसं च, हरिसं दीणभावयं । उस्सुअत्तं भयं सोगं, रइमरइं च वोसिरे ॥ ५ ॥ रोसेण पडिनिवेसेण अकयण्णुयाए तहेवऽसज्झाए । जो मे किंचिवि भणिओ तमहं (प्र० तिविहं) तिविहेण खामेमि ॥ ६ ॥ खामेमि सव्वजीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे । आसाओ (आसवे) वोसिरित्ताणं, समाहिं पडिसंघए ॥ ७ ॥ निंदामि निंदणिज्जं गरिहामि य जं च मे गरहणिज्जं । आलोएमि य सव्वं जिणेहिं जं जं च पडिसिद्धं (प्र० कुट्टं) ॥ ८ ॥ उवही सरीरां चैव, आहारं च चउव्विहं । ममत्तं सव्वदव्वेसु, परिजाणाभि केवलं ॥ ९ ॥ ममत्तं परिजाणाभि, निम्ममत्ते उवट्ठिओ । आलंबणं च मे आया, अवसेसं च वोसिरे ॥ १० ॥ आया मे जं नाणे आया मे दंसणे चरित्ते य । आया पच्चक्खाणे आया मे संजमे जोगे ॥ १ ॥ मूलगुणे उत्तरगुणे जे मे नाराहिया पमाएणं । ते सव्वे निंदामि पडिक्कमे आगमिस्साणं ॥ २ ॥ इक्कोऽहं नत्थि मे कोई, न

चाहमवि कस्सई। एवं अदीणमणसो, अप्पाणमणुसासए ॥ ३ ॥ इक्को उप्पज्जए जीवो, इक्को चेव विवज्जइ। इक्कस्स होई मरणं, इक्को सिज्झइ नीरओ ॥ ४ ॥ एक्को करेइ कम्मं फलमवि तस्सिक्कओ समणुहवइ। इक्को जायइ मरइ परलोअं इक्कओ जाइ ॥ ५ ॥ इक्को मे सासओ अप्पा, नाणदंसणसंजुओ (प्र० लक्खणो)। सेसा मे बाहिरा भावा, सव्वे संजोगलक्खणा ॥ ६ ॥ संजोगमूला जीवेण, पत्ता दुक्खपरंपरा। तम्हा संजोगसंबंधं, सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥ ७ ॥ अस्संजममणणाणं मिच्छंतं सव्वोऽवि य ममत्तं। जीवेसु अजीवेसु य तं निंदे तं च गरिहामि ॥ ८ ॥ मिच्छंतं परिजाणामि सव्वं अस्संजमं अलीयं च। सव्वत्तो य ममत्तं चयामि सव्वं खमावेमि (प्र० च खामेमि) ॥ ९ ॥ जे मे जाणंति जिणा अवराहा जेसु जेसु ठाणेसु। तं तह आलोएमी उवट्ठिओ सव्वभावेणं ॥ १० ॥ उप्पन्नाणुप्पन्ना माया अणुमग्गओ निहंतव्वा। आलोयणनिंदणगरिहणाहिं न पुणत्ति या बीयं ॥ १ ॥ जह बालो जंपन्तो कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ। तं तह आलोइज्जा मायामयविप्पमुक्को उ ॥ २ ॥ सोही उज्जुयभूयस्स, धम्मो सुद्धस्स चिट्ठइ। निव्वाणं परमं जाइ, धयसित्तुव्व पावए ॥ ३ ॥ न हु सिज्झई ससल्लो जह भणियं सासणे धुरयाणां। उद्धरियसव्वसल्लो सिज्झइ जीवो धुअकिलेसो ॥ ४ ॥ सुबहुं पि भावसल्लं आलोएऊण (जे आलोयंति) गुरुसगासंमि। निस्सल्ला संथारगमुविंति आराहगा हुंति ॥ ५ ॥ अप्पं पि भावसल्लं जे नालोयंति गुरुसगासंमि। धंतं पि सुयसमिद्धा न हु ते आराहगा हुंति ॥ ६ ॥ नवि तं सत्थं च विसं च दुप्पउत्तो व कुणइ वेयालो। जंतं व दुप्पउत्तं सप्पुव्व पमायओ कुद्धो ॥ ७ ॥ जं कुणइ भावसल्लं अणुद्धियं उत्तमट्ठकालंमि। दुल्लभबोहीयत्तं अणंतसंसारियत्तं च ॥ ८ ॥ तो उद्धरंति गारवरहिया मूलं पुणब्भवल्याणां।

॥ श्रीमहापद्मक्याण सूत्रं ॥

२

पू. सागरजी म. संशोधित

मिच्छादंसणसल्लं मायासल्लं नियाणं च॥ १॥ कयपावोऽवि मणूसो आलोइय निंदिओ (निन्दिउं) गुरुसगासे। होइ अइरेगलहुओ
 ओहरियभरुव्व भारवहो ॥ ३०॥ तस्स य पायच्छित्तं जं भग्गविऊ गुरू उवइसंति। तं तह अणुसरियव्वं अणवत्थपसंगभीएण॥ १॥
 दसदोसविप्पमुक्कं तम्हा सव्वं अगूहमाणेणं। जंकिंपि कयमक्कजं तं जहवत्तं कहेयव्वं॥ २॥ सव्वं पाणारंभं पच्चक्खाभि य अलियवयणं
 च। सव्वमदिन्नादाणं अब्बंभपरिगहं चेव ॥ ३॥ सव्वंपि असणपाणं चउव्विह जो य बाहिरो उवही। अब्भितरं च उवहिं सव्वं तिविहेण
 वोसिरे॥ ४॥ कंतारे दुब्भिवस्से आयंके व महई समुप्पन्ने। जं पालियं न भग्गं तं जाणसु पालणासुद्धं॥ ५॥ रागेण व दोसेण व
 परिणामेण व न दूसियं जं तु। तं खलु पंचक्खाणं भावविसुद्धं मुणेयव्वं॥ ६॥ पीयं थणअच्छीरं सागरसलिलाउ बहुतरं हुज्जा। संसारंमि
 अणंते माईणं अन्नमन्नाणं ॥ ७॥ बहुसोऽवि मए रुण्णं पुणो २ तासु २ जाईसु। नयणोदयंपि जाणसु बहुययरं सागरजलाओ ॥ ८॥
 नत्थि किर सो पएसो लोए वालगकोडिमित्तोऽवि। संसारे संसरंतो जत्थ न जाओ मओ वावि॥ ९॥ चुलसीई किल लोए जोणीपमुहाइं
 सयसहस्साइं। इक्किक्कंमि य इत्तो अणंतखुत्तो समुप्पन्नो॥ ४०॥ उट्ठमहे तिरियंमि य मयाइं बहुयाइं बालमरणाइं। तो ताइं संभरंतो
 पंडियमरणं मरीहामि ॥ १॥ माया मित्ति पिया मे भाया भगिणी य पुत्त धूया य। एयाइं असंभरंतो पंडियमरणं मरीहामि॥ २॥
 मायापिडबंधूहिं संसारत्थेहिं पूरिओ लोगो। बहुजोणिवासिएहिं न य ते ताणं च सरणं च॥ ३॥ इक्को करेइ कम्मं इक्को अणुहवइ
 दुक्कयविवागं। इक्को संसरइ जिओ जरमरणचउगगईगुविलं॥ ४॥ उव्वेयणयं जम्भणमरणं नरएसु वेयणाओ वा। एयाइं संभरंतो पंडियमरणं

मरीहामि ॥ ५ ॥ उब्बेयणं जम्भणमरणं तिरिएसु वेयणाओ वा। एयाइं० ॥ ६ ॥ उब्बेयणयं० मणुएसु०। एयाइं० ॥ ७ ॥ उब्बेयणयं०
 चवणं च देवलोगाओ। एयाइं० ॥ ८ ॥ इक्कं पंडियमरणं छिंदइ जाईसयाइं बहुआइं। तं मरणं मरियव्वं जेण मओ सम्मओ होइ ॥ ९ ॥
 कइया णु तं सुमरणं पंडियमरणं जिणेहिं पण्णत्तं। सुद्धो उब्बियसल्लो पाओवगओ मरीहामि? ॥ ५० ॥ भवसंसारे सव्वे चउव्विहा
 पुग्गला मए बद्धा। परिणामपसंगेणं अट्ठविहे कम्मसंघाए ॥ १ ॥ संसारचक्कवाले सव्वे ते पुग्गला मए बहुसो। आहारिया य परिणामिया
 य न यऽहं गओ तित्तिं ॥ २ ॥ आहारनिमित्तेणं अहयं सव्वेसु नरयलोएसु। उववण्णोमि य बहुसो सव्वासु य मिच्छजाईसु ॥ ३ ॥
 आहारनिमित्तेणं मच्छा गच्छंति दारुणे नरए। सच्चित्तो आहारो न खमो मणसावि पत्थेउं ॥ ४ ॥ तणकट्टेण व अग्गी लवणजल्लो वा
 नईसहस्सेहिं। न इमो जीवो सक्को तिप्पेउं कामभोगेहिं ॥ ५ ॥ तणकट्टेण व०। न इमो जीवो० अत्थसारेणं ॥ ६ ॥ तणकट्टेण०। न इमो०
 भोअणविहीए ॥ ७ ॥ वलयामुहसामाणो दुप्पारो व णरओ अपरिमिज्जो। न इमो जीवो सक्को तप्पेउं गंधमल्लेहिं ॥ ८ ॥ अवियद्धो
 (अवितत्तो)ऽयं जीवो अईयकालम्मि आगमिस्साए। सद्वाण य रूवाण य गंधाण रसाण फासाणं ॥ ९ ॥ कप्पतरुसंभवेसुं
 देवुत्तकुरुवंसप्पसूएसु। उववाएण य तित्तो न य नरविज्जाहरसुरेसुं ॥ ६० ॥ खइएण व पीएण व न य एसो ताइओ हवइ अप्पा। जह
 दुग्गइं न वच्चइ तो नूणं ताइओ होइ ॥ १ ॥ देविंदचक्कवट्ठित्ताणं रजाइं उत्तमा भोगा। पत्तो अणंतखुत्तो न यऽहं तित्तिं गओ तेहिं ॥ २ ॥
 खीरदगेच्छुरसेसुं साऊसु महोदहीसु बहुसोऽवि। उववण्णा ण य तणहा छिन्ना मे सीयलजलेणं ॥ ३ ॥ तिविहेण य सुहमउलं तम्हा

॥ श्रीमहापचक्खाण सूत्रं ॥

कामर-इविसयसुक्खाणं। बहुसो सुहमणुभूयं न य सुहतणहा परिच्छिण्णा ॥ ४॥ जा काइ पत्थणाओ कया मए रागदोसवसयेण।
 पडिबंधेण बहुविहा तं निंदे तं च गरिहामि ॥ ५॥ हंतूण मोहजालं छित्तूण य अट्ठकम्मसंकलियं। जम्भणमरणऽरहट्ठं भित्तूण भवा
 विमुच्चिहिसि ॥ ६॥ पंच य महव्वयाइं तिविहंतिविहेण चारूहेउण। मणवयणकायगुत्तो सज्जो मरणं पडिच्छिज्जा ॥ ७॥ कोहं माणं
 माया लोहं पिज्जं तहेव दोसं च। चइऊण अप्पमत्तो रक्खामि महव्वए पंच ॥ ८॥ कलहं अब्भक्खाणं पेसुण्णापि य परस्स परिवायं।
 परिवज्जंतो गुत्तो रक्खामि० ॥ ९॥ पंचिंदियसंवरणं पंचेव निरुंभिऊण कामगुणे। अच्छासायणभीओ रक्खामि० ॥ १०॥
 किण्हानीलाकाऊलेसाझाणाइं अट्ठरुद्धाइं। परिवज्जंतो गुत्तो० ॥ १॥ तेऊपम्हासुक्का लेसा झाणाइं धम्मसुक्काइं। उवसंपन्नो जुत्तो० ॥
 २॥ मणसा मणसच्चविऊ वायासच्चेण करणसच्चेण। तिविहेणवि सच्चविऊ रक्खामि० ॥ ३॥ सत्तभयविप्पमुक्को चत्तारि निरुंभिऊण
 य कसाए। अट्ठमयट्ठाणजढो रक्खामि० ॥ ४॥ गुत्तीओ समिई भावणाउ नाणं च दंसणं चेव। उवसंपन्नो जुत्तो० ॥ ५॥ एवं
 तित्ठंडविरओ तिकरणसुद्धो तिसल्लनिस्सल्लो। तिविहेण अप्पमत्तो रक्खामि० ॥ ६॥ संगं परिजाणाभि सल्लं तिविहेण उद्धरेऊणं। गुत्तीओ
 समिईओ मज्झं ताणं च सरणं च॥ ७॥ जह खुहियं चक्कवाले पोयं रयणभरियं समुद्धंमि। निज्जामगा धरिती कयकरणा बुद्धिसंपण्णा॥
 ८॥ तवपोयं गुणभरियं परीसहुम्भीहिं खुहिउमारद्धं। तह आराहिंति विऊ उवएसवलंबगा धीरा॥ ९॥ जइ ताव ते सुपुरिसा आयारोवियभरा
 निरवयक्खा। पम्भारकंदरगया साहंती अप्पणो अट्ठं ॥ ८०॥ जइ ताव ते सुपुरिसा गिरिकंदरकडगविसमदुग्गेसु। धिइधणियबद्धकच्छा

साहिंती अप्पणो अट्ठं ॥ १ ॥ किं पुण अणगारसहायगेण अण्णुण्णसंगहबलेणं। परलोए णहि सक्को साहेउं अप्पणो अट्ठं? ॥ २ ॥
 जिणवयणमप्पमेयं महुरं कण्णाहुइं सुणंतेणं। सक्को हु साहुमज्झे साहेउं अप्पणो अट्ठं ॥ ३ ॥ धीरपुरिसपण्णत्तं सप्पुरिसनिसेवियं
 परमघोरं। धन्ना सिलायलगया साहिंती अप्पणो अट्ठं ॥ ४ ॥ बाहिंति इंदियाइं पुव्वमकारियपड्ढण्णचारीणं। अकयपरिकम्मकीवा मरणे
 सुहसंगता (प्र० चा)यंमि ॥ ५ ॥ पुव्वमकारियजोगो समाहिकामो य मरणकालंमि। न भवइ परीसहसहो विसयसुहसमुइओ अप्पा ॥
 ६ ॥ पुव्विं कारियजोगो समाहिकामो य मरणकालंमि। स भवइ परीसहसहो विसयसुहनिवारिओ अप्पा ॥ ७ ॥ पुव्विं कारियजोगो
 अनियाणो ईहिऊण मइपुव्वं। ताहे मलियकसाओ सज्जो मरणं पडिच्छिज्जा ॥ ८ ॥ पावीर्ण पावाणं कम्माणं अप्पणो सकम्माणं। सक्का
 पलाइउं जे तवेण सभ्भं पउत्तेणं ॥ ९ ॥ इक्कं पंडियमरणं पडिवज्जिय सुपुरिसो असंभंतो। खिप्पं सो मरणाणं काही अंतं अणंताणं ॥ १० ॥
 किं तं पंडियमरणं? काणि व आलंबणाणि भणियाणि?। एयाइं नाऊणं किं आयरिया पसंसंति? ॥ १ ॥ अणसणपाओवगमं
 आलंबणझाणभावणाओ अ। एयाइं नाऊणं पंडियमरणं पसंसंति ॥ २ ॥ इंदियसुहसाउलओ घोरपरीसहपराइयपरज्जो। अकयपरिकम्मकीवो
 मुज्झइ आराहणाकाले ॥ ३ ॥ लज्जाइ गारवेण य बहुसुयमएण वावि दुच्चरियं। जे न कहंति गुरूणं न हु ते आराहगा हुंति ॥ ४ ॥ सुज्झइ
 दुक्करकारी जाणइ मग्गंति पावए किंति। अणिगूहिंतो णिंदइ तम्हा आराहणा सेया ॥ ५ ॥ नवि कारणं तणमओ संथारो नवि य फासुया
 भूमी। अप्पा खलु संथारो होइ विसुद्धं मणो जस्स ॥ ६ ॥ जिणवयणअणुगया मे होउ सहा झाणजोगमल्लीणा। जह तंमि देसकाले

अमूढसन्नो चयइ देहं ॥ ७ ॥ जाहे होइ पमत्तो जिणवयणरहिओ अणाउत्तो। ताहे इंदियचोरा करिति तवसंजमविलोवं ॥ ८ ॥
जिणवयणमणुगयमई जं वेलं होइ संवरपविट्ठो। अग्गीव वाउसहिओ समूलडालं डहइ कम्मं ॥ ९ ॥ जह डहइ वाउसहिओ अग्गी
रुक्खेवि हरियवणखंडे। तह पुरिसकारसहिओ नाणी कम्मं खयं णेई ॥ १०० ॥ जं अन्नाणी कम्मं खवेइ बहुआहिं वासकोडीहिं। तं
नाणी तिहिं गुत्तो खवेइ ऊसासमित्तेणं ॥ १ ॥ नहु मरणंमि उवगगे सक्को बारसविहो सुयक्खंधो। सव्वो अणुचिंतेउं धणिर्यपि समत्थचित्तेणं ॥
२ ॥ इक्कंमिवि जंमि पए संवेगं कुणइ वीयरयमए। सो तेण मोहजालं छिंदइ अज्झप्पओगेणं ॥ ३ ॥ इक्कंमिवि०। तं तस्स होइ नाणं जेण
विरागत्तणमुवेइ ॥ ४ ॥ इक्कंमिवि०। वच्चइ नरो अभिक्खं तं मरणं तेण मरियव्वं ॥ ५ ॥ जेण विरागो जायइ तं तं सव्वायरेण कायव्वं।
मुच्चइ हु संवेगी अणंतओ होअसंवेगी ॥ ६ ॥ धम्मं जिणपन्नत्तं सम्ममिणं सद्वहामि तिविहेणं। तसथावरभूअहियं पंथं निव्वाणनगरस्स ॥
७ ॥ समणो भित्ति य पढमं बीयं सव्वत्थ संजओ भित्ति। सव्वं च वोसिरामि जिणेहिं जं जं च पडिकुट्टं ॥ ८ ॥ उवही सरीरगं चेव, आहारं
च चउव्विहं। मणसावयकाएणं, वोसिरामित्ति भावओ ॥ ९ ॥ मणसा अचित्तिणिज्जं सव्वं भासाइ अभासणिज्जं च। काएण अकरणिज्जं
सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥ ११० ॥ अस्संजमत्तो गसणं (५० अस्संजमे विरमणं) उवही विवेगकरणं उवसमो (य)। अप्पडिरुवजोगविरओ
खंती मुत्ती विवेगो य ॥ १ ॥ एयं पच्चक्खाणं आउरजण आवईसु भावेण। अण्णयरं पडिवण्णो जंपंतो पावइ समाहिं ॥ २ ॥ एयंसि
निमित्तंमी पच्चक्खाऊण जइ करे कालं। तो पच्चखाइयव्वं इमेण इक्केणवि पएणं ॥ ३ ॥ मम मंगलमरिहंता सिद्धा साहू सुयं च धम्मो य।

॥ श्रीमहापच्चक्खाण सूत्रं ॥

७

पू. सागरजी म. संशोधित

तेसिं सरणोवगओ सावज्जं वोसिरामित्ति ॥ ४ ॥ अरहंता मंगलं मज्झ, अरहंता मज्झ देवया । अरहंते कित्तइत्ताणं, वोसिरामित्ति पावगं ॥
 ५ ॥ सिद्धा य मंगलं मज्झ, सिद्धा य मज्झ देवया । सिद्धे य कित्त० ॥ ६ ॥ आयरिया मंगलं, मज्झ आयरिया मज्झ देवया । आयरिए
 कित्त० ॥ ७ ॥ उज्झाया मंगलं मज्झ, उज्झाया मज्झ देवया । उज्झाए कित्त० ॥ ८ ॥ साहूय य मंगलं मज्झ, साहू य मज्झ देवया । साहू य
 कित्त० ॥ ९ ॥ सिद्धे उवसंपण्णो अरहंते केवलित्ति भावेणं । इत्तो एगयरेणवि पएण आराहओ होइ ॥ १२० ॥ समुइण्णवयणओ पुण
 समणो हियएण किंपि चिंतिज्जा । आलंबणाइं काइं काऊण मुणी दुहं सहइ?, ॥ १ ॥ वेयणासु उइन्नासु, किं मे सत्तं निवेयए । किं वा
 आलंबणं किच्चा, तं दुक्खमहियासए?, ॥ २ ॥ अणुत्तरेसु नरएसु, वेयणाओ अणुत्तरा । पमाए वट्टमाणेणं, मए पत्ता अणंतसो ॥ ३ ॥
 मए कयं इमं कम्मं, समासज्ज अबोहियं । पोराणगं इमं कम्मं, मए पत्तं अणंतसो ॥ ४ ॥ ताहिं दुक्खविवागाहिं, उवचिण्णाहिं तहिं २ ।
 न य जीवो अजीवो उ, कयपुव्वो उ चिंतए ॥ ५ ॥ अब्भुज्जयं विहारं इत्थं जिणएसियं विउपस्थं । नाउं महापुरिससेवियं च अब्भुज्जयं
 मरणं ॥ ६ ॥ जह पच्छिमंमि काले पच्छिमतिथ्यरदेसियमुयारं । पच्छा निच्छयपत्थं उवेमि अब्भुज्जयं मरणं ॥ ७ ॥ बत्ती समंडियाहिं
 कडजोगी जोगसंगहबलेणं । उज्जमिऊण य बारसविहेण तवणेहपाणेणं ॥ ८ ॥ संसाररंगमज्झे धिइबलववसायबद्धकच्छओ । हंतूण
 मोहमल्लं हराहि आराहणपडागं ॥ ९ ॥ पोराणगं च कम्मं खवेइ अन्नं नवं च न चिणाइ । कम्मकलंकलवल्लिं (प्र० लिवत्तिं) छिंदइ
 संथारमारुढो ॥ १३० ॥ आराहणोवउत्तो सम्मं काऊण सुविहिओ कालं । उक्कोसं तिन्नि भवे गंतूण लभिज्ज निव्वाणं ॥ ११ ॥ धीरपुरिसपन्नत्तं

॥ श्रीमहापच्यक्खाण सूत्रं ॥

८

पू. सागरजी म. संशोधित

सप्पुरिसनिसेवियं परमघोरं। ओइण्णो हु सि रंगं हरसु पडायं अविग्धेणं ॥ २ ॥ धीर! पडागाहरणं करेह जह तंमि देसकालंमि।
सुत्तन्थमणुगुणंतो धिइनिच्चलबद्धकच्छओ ॥ ३ ॥ चत्तारि कसाए तिन्नि गारवे पंच इंदियग्गामे। हंता परीसहचमूं हराहि आराहणपडागं
॥ ४ ॥ माऽऽया! हु व चिंतिज्जा जीवामि चिरं मरामि व लहुंति। जइ इच्छसि तरिउं जे संसारमहोअहिमपारं ॥ ५ ॥ जइ इच्छसि नित्थरिउं
सव्वेसिं चेव पावकम्माणं। जिणवयणनाणदंसणचरित्तभावुज्जुओ जग्ग ॥ ६ ॥ दंसणनाणचरित्तं तवे य आराहणा चउक्खंधा। सा चेव
होइ तिविहा उक्कोसा मज्झिम जहन्ता ॥ ७ ॥ आराहेऊण विऊ उक्कोसाराहणं चउक्खंधं। कम्मरयविप्पमुक्को तेणेव भवेण सिज्झिज्जा ॥ ८ ॥
आराहेऊ ण विऊ जहन्तभाराहाणं चउक्खंधं सत्तट्ठभवग्गहणं परिणामेऊण सिज्झिज्जा ॥ ९ ॥ सम्मं मे सव्वंभूएसु, वेरं मज्झं न केणई।
खामेमि सव्वजीवे, खमामिऽहं सव्वजीवाणं ॥ १४० ॥ धीरेणवि मरियव्वं काउरिसेणवि अवस्स मरियव्वं। दुण्हंपि य मरणाणं वरं खु
धीरत्तणे मरिउं ॥ १ ॥ एयं पच्चक्खाणं अणुपालेऊण सुविहिओ सम्मं। वेमाणिओ व देवो हविज्ज अहवावि सिज्झिज्जा ॥ १४२ ॥ २७५ ॥
इति महापच्चक्खाणपइण्णं सम्भत्तं ३ ॥ प्रभु महावीर स्वामीनीपट्ट परंपरानुसार कोटीगण-वैरी शाखा- चान्द्रकुल प्रचंड प्रतिभा
संयन्त्र, वादी विजेता परमोपास्य पू. मुनि श्री झवेरसागरजी म.सा. शिष्य बहुश्रुतोपासक-सैलाना नरेश प्रतिबोधक-देवसूर तपागच्छ-
समाचारी संरक्षक-आगमोद्धारक पूज्यपाद आचार्य देवेश श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा शिष्य प्रौढ़ प्रतापी, सिध्यचक्रआराधक
समाज संस्थापक पूज्यपाद आचार्य श्री चन्द्रसागर सूरेश्वरजी म.सा. शिष्य चारित्र चूडामणी, हास्यविजेता-मालवोद्धारक महोपाध्याय

॥ श्रीमहापच्चक्खाण सूत्रं ॥

९

पू. सागरजी म. संशोधित

શ્રી ધર્મસાગરજી મ.સા. શિષ્ય આગમવિશારદ-નમસ્કાર મહામંત્ર સમારોધક પૂજ્યપાદ પંન્યાસપ્રવર શ્રી અભયસાગરજી મ.સા. શિષ્ય શાસન પ્રભાવક-નીડર વક્તા પૂ. આ. શ્રી અશોકસાગર સૂરિજી મ.સા. શિષ્ય પરમાત્મ ભક્તિરસભૂત પૂ. આ. શ્રી જિનચન્દ્રસાગર સૂ.મ.સા. લઘુ ગુરુ ભ્રાતા પ્રવચન પ્રભાવક પૂ. આ. શ્રી હેમચન્દ્રસાગર સૂ.મ. શિષ્ય પૂ. ગણિવર્ય શ્રી પૂર્ણચન્દ્ર સાગરજી મ.સા. આ આગમિક સૂત્ર અંગે સં.૨૦૫૮/૫૧/૬૦ વર્ષ દરમ્યાન સંપાદન કાર્ય માટે મહેનત કરી પ્રકાશક દિને પૂ. સાગરજી મ. સંસ્થાપિત પ્રકાશન કાર્યવાહક જૈનાનંદ પુસ્તકાલય સુરત દ્વારા પ્રકાશિત કરેલ છે.

પ્રશસ્તિ

૧૦

સંપાદક શ્રી

